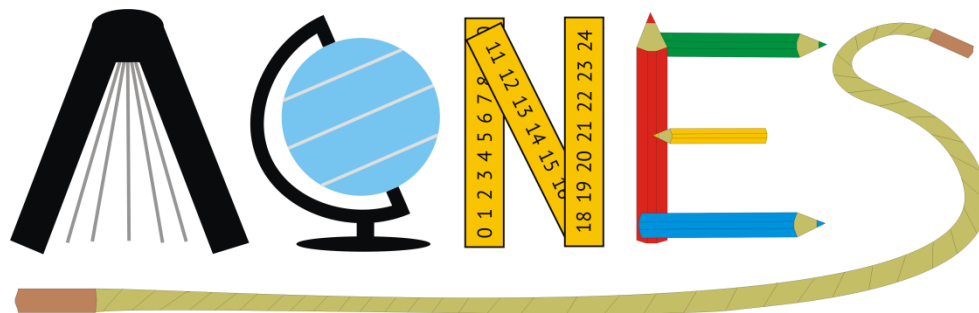

AGNES
Školní časopis
ZŠ Anežky České,
Ústí nad Labem
Ročník 2018
Číslo 3

POKOJ LIDEM DOBRÉ VŮLE

Prvňáci v ZOO | Šetrné Vánoce | Pohádkový kvíz | Vánoční příběhy
Malujeme zimní krajinu | Ježíškova vnučata a mnohem více...

Ježíšku, panáčku...

A příští pondělí se to stane! Do většiny českých domácností dorazí Ježíšek, přinese nám dárky, rozdá spoustu radosti a pak zase na rok zmizí. Máme to všichni stejně?

Kamarádka žije už nějaký čas ve Spojených státech. Letos poprvé řeší zásadní problém: jak má americkým dětem obklopeným Santou Clausem vysvětlit českého Ježíška? Radili jsme jí ve skupině asi deseti lidí, ale ani jedno vysvětlení u dětí za oceánem neuspělo. Přeci Ježíšek jako malé dítě nemůže unést všechny dárky! Přemýšlel jsem o Ježíškovi, Santovi, Dědovi Mrázovi i dalších, kteří na Vánoce nosí dárky (třeba francouzský Père Noël). Kolik jich unesou najednou? Obcházejí v jednom městě všechny děti najednou? Můžeme ho někdy vidět? A potřebujeme od nich dárky? A co když spočívá kouzlo Ježíška v něčem jiném?

Můj děda míval doma dřevěný betlém, nad nímž byl anděl s nápisem POKOJ LIDEM DOBRÉ VŮLE. Jako malý jsem význam nechápal, víc mě bavily postavičky: tři králové, pasáček ovcí se stádem, holčička s vánočkou v náručí, kovář u kovadliny, čeledín s povozem. Lidé stojící spolu a vzájemně si rozumějí.

Čas Vánoc nám umožňuje na konci roku ohlédnout se za uplynulým časem a setkat se s našimi blízkými, na které – co si budeme povídat – během celoročního kolotoče povinností nezbyvá tolik času. Zkuste se zastavit a říct si, sami pro sebe, co se vám letos povedlo a co byste chtěli udělat lépe, co si chcete splnit v dalším roce...

Třetí postavou prosincového úvodu je moje dcera. Pochopitelně si napsala Ježíškovi o nějaké dárky. Před Vánocemi díky projektu Ježíškova vnoučata předala dárky seniorům v domově pro seniory v Dubí. Po návštěvě sama prohlásila, že: „Dávat dárky je lepší.“ Tedy že mnohem větší radost udělá dárek dát.

Dárky raději dáváte, než dostáváte? Dodržujete adventní a vánoční tradice? A jak si představujete Ježíška vy?

Krásné vánoční prázdniny a klidné Vánoce vám přejeme z redakce Agnes

π a —●—

Obsah čísla

3	Ježíškova vnoučata	7	Prvňáci v ZOO
4	Vánoční besídka v 5.C		Mikuláš v IV.A
	Vánoční chvilka poezie od čtvrtáků	8	Vánoční tradice: bylo, je a bude (?)
5	Já sním o Vánocích šetrných	9	Vánoční příběhy
6	Adventní kalendář	13	Co víme o narození Ježíška?

Agnes je latinsky Anežka.

Koncovka -gnes také odkazuje na řecké *gnósis* (poznání).

AGNES, školní časopis Základní školy Ústí nad Labem, Anežky České 702/17, p. o., vychází nepravidelně
Redakční rada: Mgr. Kateřina Suchá (sucha@zsanceske-ul.cz), Mgr. Jan Musil (musil@zsanceske-ul.cz)
Redakce si vyhrazuje možnost příspěvky podle potřeby krátit a upravovat.

Ježíškova vnučata

nioři vyráběli ten den. Strávili jsme spolu hodinu jednoho odpoledne a jeli domů.

Napadlo nás, že bychom upekli cukroví do domova důchodců.

Eliščina babička se zná s paní z domova v Orlické ulici na Severní Terasě, takže jsme se s Eliškou dohodli, upekli cukroví a jeli tam. Přišli jsme do místnosti, kde na nás všichni čekali. Rozdali jsme klientům domova pro seniory cukroví, ještě jsme si zazpívali společně koledy.

Na oplátku jsme byly s Eliškou obdarovány náramky, které se-

Setkání bylo krásné!

Jitka Hypiusová, pracovnice DpS Orlická

Martina Horváthová & Eliška Janotová

Přání od dětí

V roce 2017 se pracovníci Českého rozhlasu rozhodli uspořádat kampaň, jejímž cílem bylo obdarování seniorů a hlavně – dopřát jim možnost strávit čas s lidmi blízkými a ne zcela blízkými. No a taky lidem připomenout, že svět nejsou jen vánoční shony.

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA

V prvním ročníku projektu se zapojilo přes 14 000 dárců, kteří – často osobně – dárky zařídili a předali seniorům. Přes web, na kterém byly dárky zaregistrovány, si dárce vybírali, jaké přání splní. Vedle běžných tužeb, jakými byly kosmetika, zdravotní pomůcky či křížovky, se asi tisícovka seniorů odhodlala ke splnění nějakého svého celoživotního zážitku. Takže došlo na setkání s Karlem Gottem, Evou Samkovou, Jiřinou Bohdalovou či dokonce papežem Františkem!

Kromě splnění konkrétního přání bylo možné přispět částkou 200 Kč na speciálním serveru, kde se sbíraly peníze na dražší přání (elektrické invalidní vozíky, osobní auto pro celý domov seniorů, polohovací lůžka atd.). Za měsíc se vybralo – no hádejte... 2 503 000 Kč!

Letošní ročník stále ještě probíhá, proto se do něj můžete stále ještě zapojit, pokud budete chtít. Všechno podstatné najdete na webu www.jeziskovavnoucata.cz.

Naše škola se zapojila do vedlejší části kampaně, kdy děti z celého Česka kreslily seniorům vánoční přání. Za první den, kdy přání přicházela do redakce, se ve schránce sešlo asi 20 000 dětských přání, druhý, třetí a čtvrtý den tato množství trochu polevila, nicméně i tak se podařilo v Rozhlasu roztřídit, spočítat a odeslat přes 99 300 přáníček! **Děti z naší školy** k tomuto ohromnému množství přispěly **490 kusy** vánočních přáníček! Za organizaci, odeslání a celý ten kolotoč kolem děkujeme paní učitelce Střížkové, za zpracování a nápady všem autorům a za doručení seniorům Českému rozhlasu!

π

PS: Letos už je splněno něco málo přes 15 800 přání, dalších 4 700 se plní a zbývá necelá stovka.

Vánoční besídka v 5.C

Magické datum 12. 12. 2018 žáci V. C uspořádali pro své rodiče a příbuzné vánoční besídku. Na besídku se pečlivě připravovali. V hodinách hudební výchovy trénovali koledy, které sborově odzpívali. Další náplní besídky byly básničky. Většina dětí měla svou básničku s vánoční tematikou. Program doplnila děvčata na zobcovou flétnu za doprovodu paní učitelky. Velice pěknou básničku měla děvčata – „*Pekly kočky vánočky*“ a kluci zarecitovali básničku „*Už se těším andílku*“. Celá třída odrecitovala básničku „*Vánoční stromeček*“. Celou besídkou provázeli Jitka Joniová a Martin Havlíček. Po skončení besídky si rodiče společně s dětmi dali kávu, čaj a drobné pohoštění.

Atmosféra byla velice příjemná, vánoční. Všichni účinkující to zvládli na jedničku.

Mgr. Petra Peresoljaková

Vánoční chvilka poezie od čtvrtáků

Chumelí se ...

Chumelí se, chumelí,
maminka běží pro jmelí,
tatínek jde pro zeli.
A děti jdou pro ovoce,
už se těší na Vánoce.

Honzík Hais, 4.C

Vločka

Z nebe spadla první vločka,
otevřela svoje očka.
Všechno to viděla kočka,
protože ta vločka spadla do jejího očka.

Verča Marešová, 4.C

Vánoce

Na obloze svítí hvězdy znovu po
roce,
noc je tichá, sníh se třpytí,
šťastné Vánoce!

Liduška Bobková, 4.C

Já sním o Vánocích šetrných

Cítíte to? Cukroví! Těšíte se? Dárky! Dočkáte se? Již brzy! Kam s odpadem po svátcích? Aha...

Vánoce jsou kolem nás připomínány už od října: reklama nás přesvědčuje o nutnosti hromady dárků, tuny jídla, dostatku pití, stále puštěných pohádek. Jak se s tímto krásným obdobím vyrovná naše planeta? Dovedeme si představit množství zmuchlaného balicího papíru, obalů od jídla, spotřebované litry benzínu?

Zelené Vánoce

My jsme se nad tím zamysleli za vás. ☺ A přišli jsme na to, že vánoční svátky si můžeme zpříjemnit i bez toho, abychom zatížili Zemi. Pojdme se na to podívat...

Dárky

- nekupujte dárek - vyrobte vlastnoruční
- méně je někdy více
- na balení použij látkový pytlík (dá se použít i za rok)
- balit můžeš i do recyklovaného papíru (ozdob jej přírodninami)

Stromeček

- ozdobit můžeme stromeček venku (zahrada, les)
- stromeček venku poslouží jako krmivo pro zvířátka
- pořídte si stromeček v květináči (dá se na jaře vysadit)

Ozdoby

- vyrobte si ozdoby z přírodního materiálu
- místo klasických žárovek použijte LED svítidla (jsou šetrnější)
- skleněná ozdoba je sice křehčí, ale pro přírodu lepší než plastová

Cukroví

- používejte suroviny z vašeho okolí (ořechy, džemy, vejce...)
- nepoužívejte k pečení palmový tuk
- upečte méně druhů
- méně cukru udělá tvému tělu radost

Štědrovečerní večeře

- nahraďme maso (znáte českého kubu?)
- uvařte tak, abyste nemuseli zbytky vyhazovat
- méně jídla znamená menší nárůst váhy
- na vaření použijte místní suroviny (brambory, zelenina, houby...)

Pohádky

- nemusíte vidět všechny pohádky, fakt
- koukání na obrazovku můžeme nahradit čtením, hrou atd.

Tak co – zkusíte alespoň trochu změnit vaše vánoční zvyky?

Váš Ekotým

Adventní kalendář

V předvánočním čase plném shonu, úklidu, pečení a hlavně těšení se na Vánoce je hezké si každý den připomenout, kolik času ještě uplyne, než k nám dorazí Ježíšek s dárečky. A abychom si to čekání zkrátili a osladili, vyrobili jsme si vlastnoručně adventní kalendář.

A jak na to?

Nejprve si na karton z obou stran nalepíme barevný papír. Jednu stranu (tu, kterou chceme mít uvnitř kalendáře) rozdělíme na 24 stejných okének pomocí pravítka a tužky. Pak si nastříháme ruličky na kolečka široká cca 2cm. Ta pak můžeme natřít temperovými barvami dle vlastní fantazie. Než nám barva uschne, nakreslíme si na čtvrtku obrázek (motiv je na naší fantazii, nejlepší je zimní nebo vánoční) a přes něj opět mřížku 24 stejných okének, do kterých si vepíšeme čísla od 1 do 24, samozřejmě nemusejí být popořadě. Když máme suchou barvu na kolečkách, nalepíme každé z nich do čtverečku na kartonu. Do nich umístíme po jednom bonbonu. Nakonec nahoru položíme obrázek a vše k sobě přilepíme lepicí pás-

Co jsme k tomu potřebovali?

- karton formátu A4 (upotřebili jsme staré krabice)
- barevný papír 2ks
- ruličky od toaletního papíru cca 5ks (nejlépe ty, které se nerozpouští ve vodě)
- čtvrtka formátu A4
- temperové barvy, štětec
- lepidlo (Herkules - tekutý)
- pravítko, tužka
- pastelky a fixy
- široká průhledná lepicí páska
- nůžky
- bonbony 24ks

kou po celé ploše i na bocích. A máme hotovo.

Při výrobě jsme si užili spoustu legrace a na naše výrobky jsme opravdu pyšní. Přejeme všem také mnoho úspěchů a příjemný adventní čas.

Čas Vánoc je časem, kdy by nikdo neměl být sám, každý by měl pocítit radost z toho, že lidé kolem něj jsou šťastní. Proto jsme se i my rozhodli i tento rok navštívit seniory v Domově pro seniory na Doběticích a rozdávat radost.

Letos jsme pro ně připravili se třídou 5.B jako dárek vlastnoručně vyrobený betlém a děti z kroužků (tanečního kroužku paní učitelky Maršínské, divadelního kroužku a kroužku Country tance II paní učitelky Vaněčkové) připravily zábavný program plný poezie, divadla a tance. Taneční kroužek předvede vystoupení „Přátelství je víc“, se kterým slavil úspěch v říjnu na kulturní soutěži Pionýrský Sedmikvítek, divadelní kroužek připravil recitační okénko a vlastní zpracování vybraných básní z Erbenovy Kytice a kroužek Country tance II bude mít svou premiéru s vystoupením „Zuzana“. Chybět nebudou ani koledy a vánoční písně.

A tak tedy 18. 12. zažijeme na vlastní kůži kouzlo Vánoc a spolu s námi i senioři z Domova pro seniory na Doběticích. Jejich úsměvy nám prozáří adventní čas víc než svíčky na adventním věnci.

Mgr. Kateřina Vaněčková & 5.B

Prvňáci v ZOO

V pátek 7. 12. 2018 jsme se zúčastnili předvánoční akce ZDOBENÍ STROMEČKŮ V ZOO. Zaměstnankyně ZOO pro děti připravila krátkou přednášku o životě stálých ptáků a jejich příkrmování včetně fotografií. Děti si tak rozšířily učivo prvouky. Stromečky, které jsme měli přidělené u pavilonu opic, jsme tedy ozdobili vhodným krmivem pro přezimující ptáčky.

Za první třídy Mgr. Alena Valachová

Mikuláš ve IV.A

V lavicích všichni sedíme
a pilně se učíme.
Náhle na dveře buch a buch.
Kdopak to je? Snad ne duch!
Dveře se rozletí,
čert do třídy vletí.
Má knihu velikou,
kouká do ní, hej hou hou!

My se však čert nebojíme,
ze třídy ho vyhodíme.
Mikuláše zavoláme,
písničku mu zazpíváme.
S ním přijde i andílek milý,
zažijeme všichni pěknou chvíli.

Vánoční tradice: bylo, je a bude (?)

Čtyři svíčky, adventní věnce na stole k předvánoční době prostě patří. Víte, proč to děláme? Pokud ne, vydejte se s námi na malý výlet k našim předkům. Adventní doba trvá čtyři týdny, název pochází z latinského slova *adventus*, v překladu to znamená narození Ježíše Krista. Prvním adventním svátkem je **den svatého Ondřeje** 30. listopadu, druhým 4. prosinec **svatá Barbora**, třetím 6. prosinec **svatý Mikuláš**, čtvrtým 13. prosinec **svatá Lucie**. K těmto svátečním dnům patří několik zajímavých lidových tradic.

Svatý Ondřej byl považován za patrona nevěst, proto se svobodné dívky snažily zjistit, třeba odléváním olova, kdo bude jejich ženich. Velmi zajímavá byla obchůzka barborek v předvečer svátku sv. Barbory. Před svátkem svaté Lucie domácnost obcházely Lucky, které prováděly různé lumpárny hlavně mužům. Slavil se i svátek **svatého Ambrože**, který prý kolem kostela rozhazoval dětem cukroví, a poté je s koštětem honil. Velmi zvláštní byla postava perchty, která je někdy zobrazována se zvířecí hlavou, jindy má hlavu zahalenou bílou plachtou, někdy nosila papírovou škrabošku s jazykem a bílými zuby. Nesměl jí chybět řeznický nůž, dopadenému nezbedníkovi, který se zapomněl postit, prý rozpárala břicho, to pak vycpala koudelí. V dnešní době se udržuje už jen obchůzka Mikuláše, anděla a čerta.

Adventní věnec, který je dnes vnímám jako jeden z hlavních symbolů adventu, si v našich domácnostech získal místo až po roce 1989. Jeho původ však hledejme v první polovině 19. století v Hamburku, kdy byl ještě vyřezávaný ze dřeva. Později se začal zhotovovat ze zelených větvíček jehličnanů, pro věřící symbol věčného života, kruhový tvar pak značí jednotu společenství lidí a Boha, plamen svíček připomíná Krista jako světlo ozařující plamen lásky každého člověka. Svíce se zapalují postupně, každou neděli jedna. *Není to jen dekorace.*

Vánoce, Velikonoce, Letnice - patří mezi nejvýznamnější křesťanské svátky, všeobecně se slaví od 7. století. **Štědrý den** - 24. prosinec býval postním dnem, hladovci vyhlíželi na nebi první hvězdu, teprve potom mohli usednout ke slavnostní večeři. Počet sedících u stolu nesměl být lichý. Na Štědrý večer začínalo vánoční koledování, trvalo až do Tří králů. **Boží hod vánoční** - 25. prosince, oslava narození Ježíše Krista, v tento den se nesmělo pracovat. **Svatý Štěpán** - 26. prosince. Svatý Štěpán je patronem koní, proto se nechávalo koním pouštět žilou, aby byli zdraví po celý další rok. V Čechách je vrcholem Vánoc Štědrý den, 24. prosince.

K Vánocům patří **různé tradice**, např. **vánoční stromek**, **vánoční dárky**, **jesličky (betlém)** - základní figurky jsou Ježíšek v jeslích, Marie, Josef, oslík, vůl, pastýři, ovečky a postavy tří králů - mudrců z východu. **Cukroví** - nejrozšířenější je tzv. linecké, **jmelí** - stále zelená cizopasná rostlina považovaná za posvátnou už od dob keltských druidů, podle křesťanské legendy bylo jmelí kdysi stromem, z jeprý hanbou seschl a změnil se v rostlinu, ta projdou. Pozor jmelí nosí štěstí jen tomu, **ře**, kdy se schází celá rodina, večeřela se a dodržovaly se tyto zvyky - o jeden talíř nebo rybí šupina pod talířem, od stolu **noční mše**, kterou začíná samotná církev se koledy. **Lití olova**, kdy se z odlitku hvězdy znamená úspěch. **Krájení** **bát**, když vyberete zdravé a velké **skořápek** - majitele lodičky, která čeká dlouhý a šťastný život. **Střevíc**, který jestli se provdají, nebo zůstanou doba. **Kapři** **šupiny**, ty mají přinést všem po celý rok dostatek peněz.

Pokud vás některé tradice a zvyky zaujaly, určitě je vyzkoušejte, ale především pamatujte na to, že největším kouzlem Vánoc je **POHODA**, měli bychom k sobě být hodnější a laskavější. Často je to jeden z mála dní v roce, kdy se v dnešní uspěchané době zastavíme, rodina bývá pohromadě a prostě jen jsme spolu. Krásné Vánoce,

Vánoční příběhy

V uplynulých dvou týdnech se v rámci hodin českého jazyka a literatury opět psalo i pro Agnes. Vánoční téma je velice obsáhlé, každý si v něm najde svoje. A tak se nám sešla řada příspěvků, úvah, pohádek, příběhů, vyprávění a dalších slohových útvarů, za něž děkujeme! Obrázky jsou dílem dětí z 5.A.

ZLATÉ PRASÁTKO

Žilo bylo jedno malé prasátko jménem Toník, velmi se těšilo na Vánoce a zrovna se svou rodinou zdobilo dům. Toníkova mladší sestřička Anička si vzpomněla, že nemají vánoční stromek, tak se celá rodina vydala do lesa. Když se tatínek chystal uříznout stromek, který si vybrali, tak se přihnala sněhová bouře...

Tonda otevřel oči, vyhrabal se ze sněhu a rozhlížel se kolem sebe: "Mami, tati, Aničko! Kde jste?" Křičel, ale nikdo se mu neozval, začal panikařit a snažil se je hledat, ale nikde je neviděl. Začal brečet. Najednou se ve sněhu zjevila lasička: "Pročpak pláčeš, prasátko?" Toník se nejprve lekl, ale pak jí odpověděl. "Ztratil jsem se a nemůžu najít svou rodinu", vzlykl. "To mě mrzí, nevím, jak by ti mohla pomoci, ale možná vím, kdo by to zvládl." Toníkovi se rozzářily oči a hned se ptal, kdo to je. "Ježíšek, pojď, zavedu tě k němu."

Došli k obrovským vánočně nazdobeným dveřím, zaťukali na ně a vyčkávali. V zámku zachrastil klíč a Ježíšek stál na prahu, slušně ho pozdravili a on je pozval dovnitř. Pak spolu seděli u krbu a prasátko Toník vyprávělo, co se mu stalo a proč potřebuje pomoc. Ježíšek mu nabídl, že až bude večer rozvážen dárky, vezme ho s sebou a staví se u nich doma.

Je sedm hodin a Tonda pomáhá s rozvážením vánočních dárků. "Ty děti se snad nikdy neponaučí, pořád se cpou cukrovím a pak nesnědí štědrovečerní večeři," postěžoval si Ježíšek. "Tak to by se vám u nás líbilo, celý den musíme vydržet nejíst, když to vydržíme, tak uvidíme zlaté prasátko, za které se převléká tatínek, to je taková naše rodinná tradice." To Ježíška velmi zaujalo.

Konečně jsou u Toníkova domu, ten hned vbíhá dovnitř: "Mamí, tatí, Aničko!" Všechny je pořádně objímá a je moc rád, že je zase vidí. "Dobrý večer, musím říct, že váš syn je úžasný a vnuknul mi výborný nápad." A v tu chvíli Ježíšek proměnil obyčejného Toníka ve zlaté prasátko ... a tak vznikla pověra o zlatém prasátku.

ELIŠKA KOMÁROVÁ, 9.A

MEDVÍDEK

Náš příběh začíná v dílně U DVOU SKŘÍTKŮ. Je to dílna, kde se vyrábí dárky pro Ježíška. Autíčka, panenky, stavebnice, medvídci, zkrátka všechny hračky musí na třídicí pás, na kterém se kontroluje, jestli jsou všechny součástky v pořádku. Ty bez závad hned zabalí do dárkových krabic, ale ty rozbité vyhodí do kontejneru. A to se stalo i našemu medvídkovi, kterému chybělo jedno oko a měl natržené ucho.

Kolem kontejneru chodí dost často na procházku se svým pánem pejskem Ben a ten si všiml porouchaného medvídka, líbil se mu, proto si ho chtěl odnést do svého pelíšku. Cestou však potkal malou holčičku, která plakala. Tak si před ní sedl a koukal na ní, až si ho všimla a řekla: Jé, ty se máš, takového medvídka jsem moc chtěla, ale dostala jsem panenku, kterou jsem si nepřála." Ben byl opravdu chytrý a šikovný a také poslušný pes, tak medvídka holčičce dal a ta byla moc šťastná. A on vlastně také, aspoň myslím, protože vesele zaštěkal.

LUKÁŠ KŘÍŽ, 8. D

KOUZELNÉ HVĚZDIČKY

Kdysi dávno žil malý odvážný kluk Honzík a ten si jednou řekl, že by rád prozkoumal vesmír. Tak si vyčaroval kouzelnou raketu, nastoupil do ní a po několika měsících doletěl na planetu s dnešním názvem "URAN."

Honzovi se na Uranu velmi líbilo, protože tam z nebe padaly takové bílé hvězdičky, které když mu dopadly na nos, tak roztály. Dokonce celá planeta jimi byla pokrytá. Záhada! Proč neroztály? Možná proto, že tam nebylo příliš teplo, spíš chladno. To však nebylo to jediné, co ho zaujalo. Zajímavé bylo i zdejší obyvatelstvo. Všichni vypadali jako tři koule uplácené z těch záhadných bílých hvězdiček, poskládané na sebe. Horní koule měla dvě oči z knoflíků a nos z mrkve a pusku z uhlíků. Hned jak si ho všimli, obklopili ho a ptali se, jestli si s nimi bude hrát. Nejdříve se lekl, ale pak souhlasil. Hráli koulovanou, tu hru všichni určitě znáte. Jenže pak si Honzík uvědomil, že už by se po něm mohla začít shánět maminka, tak se honem rozloučil, na cestu domů si vzal nějaké ty hvězdičky s sebou, chtěl je ukázat kamarádům.

Když přistál zpátky na Zemi, hodil ty hvězdičky do vzduchu. A co se nestalo? Začalo sněžit a dokonce z nebe spadl i malý kluk, jmenoval se Ježíšek a ten vymyslel Vánoce. A od té doby v zimě sněží a slavíme Vánoce.

MATĚJ MUDRA, 9. A

PSÍ VÁNOCE

Opět přichází ten zvláštní čas. Lidé si do domovů nosí stromky, na které věší divné věci, nebo pečou různé druhy cukroví, doma to pak voní vanilkou a skořicí. Když jsem to zažil poprvé, tak jsem si myslel, že ten strom přinesli proto, abych pod něj mohl vykonávat svou potřebu, ale šeredně jsem se zmýlil. Ostatní pejsci z ulice mi vysvětlili, že je to jen jeden ze zvyků jakéhosi lidského svátku, prý tomu říkají Vánoce. Letos už jsem na všechno připraven, jsou to moje třetí Vánoce.

Už v sedm hodin ráno byli všichni vzhůru. Děti, Eliška a Lukáš, běhaly po domě. Tatínek se díval na pohádky a maminka zdobila stromeček. "Špičku, pojď si hrát!", to na mě volala Eliška, zatímco jsem se povaloval vedle tatínka na gauči. Tak jsem se zvedl a utíkal za ní. Vzala moji oblíbenou hračku a začali jsme se o ni přetahovat. "Eliško, potřebuju pomoci nandat hvězdu na špičku stromku," řekla maminka a zvedla ji do výšky. "Zapneme už světýlka?" "Ne, ještě ne, zlatíčko, to bychom Ježíška zmátli, přišel by, lekl by se a už by se nejspíš nevrátil," odpověděla Ele vlídně maminka a pohládila ji po tváři. Zbytek dopoledne jsme víceméně prolenošili. Ve čtyři hodiny odpoledne někdo zazvonil, hned jsem byl u dveří a číchal vetřelce. Naštěstí to byli jen babička s dědou. Vesele jsem je přivítal a pustil je do obývacího pokoje. Poté čas uběhl nějak rychle a rodina si sedla ke štědrovečerní večeři. Samozřejmě i já dostal něco dobrého. Když všichni dojedli, řekla maminka: "Tatínku, dojdí se podívat, jestli u nás už byl Ježíšek." Ten se jen usmál a vstal, viděl jsem, jak zmizel za rohem a trpělivě čekal, co bude dál. Najednou jsme uslyšeli zvonění zvoněčku, tak jsem společně s dětmi vyrazil. Pod stromečkem bylo plno dárků. Všichni dostali, co si přáli, dokonce i já.

Když si děti dostatečně vyhrály s novými hračkami, tak jsme šli všichni spát. Tyto Vánoce se opravdu vydařily a já už se těším na ty další. Haf, haf.

SANDRA HYŠKOVÁ, 9. A

Přemýšleli jste někdo o tom, proč se na Vánoce jí zrovna kapr? Jednou jsem slyšel příběh od své babičky o kaprovi, jeho jméno už jsem zapomněl, ale říkejme mu třeba Eda.

Eda, kapr obecný s vypaseným tělem, již od doby, kdy byl malou jikrou, netoužil po ničem víc, než se podívat na zemský povrch. Jednoho dne, kdy se jen tak poflakoval na hladině rybníka, chytil mouchu, chtěl ji sníst, ale ona mu povídá: "Když mě pustíš, splním ti tři přání." Eda nato: "Moucho, stačí mi jen jedno, chci se stát člověkem." "Dobrá tedy, ale jelikož mám krátkou životnost, mohu to zařídit pouze na jeden den!" "Souhlasím," řekl Eda. Cink! A byl z něj člověk.

Nevěděl, kam má jít, ani co má dělat, tak prostě jen tak šel, až došel k hospodě, kde poprvé ochutnal, jemu dosud neznámý nápoj "PIVO". Strávil tam pár hodin, dal se do řeči s rybářem Ondrou. Ten ho požádal, aby mu pomohl. Společně se vydali do rybářova domu, kde čekala jeho žena a tři děti. Ondrovi si nevedlo moc dobře, už celý rok nechytil ani jednu rybu, tak zasadil aspoň brambory. Eda mu je pomohl uklidit do sklepa, společně také opravili děravou střechu, za dobře odvedenou práci pak dostal večeři. Edovi chutnalo a tak rybářovi poradil: "Zítřka nesbírej žížaly, už vyšly z módy, zkus nacytat mouchy, kaprům víc chutnají." Pak všem popřál dobrou noc a šel spát.

Druhý den ráno, zrovna na Vánoce, našel Ondra v posteli místo Edy kapra. Co s ním? Tak ho snědli a od té doby byl k štedrovečerní večeři vždycky kapr. Rybář Ondra začal chytat na mouchy, vždycky vytáhl kapra, kterého pak prodal na trhu. A každému svůj příběh vyprávěl, nevím, jestli je to pravda, možná ano, možná ne.

DANIEL KOVÁČ, 9. A

SLADKÝ VÁNOČNÍ ZÁZRAK

Je vánoční čas. Odkud se ta vůně line? No přece z malé cukrárny uprostřed náměstíčka, která patří paní Sladké. Paní Sladká má vlasy jako cukrovou vatu, jsou růžové. A červené tváře jako jahodový marcipán a ta její postava, ta je jako nejkulaťoulkatější kobliha s marmeládou. Její prstíčky vypadají jako kokosové suky, jsou krátké, tlusté a pečou ty nejsladší sladkosti v celém okolí.

Paní Sladká žila celý život sama. Jednoho štedrovečerního večera pekla dobroty ve své cukrárně. Mezi její nejoblíbenější formičku patří perníček, vždycky si s ním dá nejvíc práce, chce, aby vypadal jako opravdový. Při pečení si prozpěvovala písničku: "Do rendlíčku skořici, ať má barvu hnědou, na vůni dám hvězdičku, co se trochu melou, přidám trochu medičku, ať jsi tu můj perníčku."

A najednou ... co se to děje??? Perníček začal mrkat, pomalu vstávat a zvolal: "Dobrý večer, jak se máte?" S paní Sladkou to málem seklo a pan Perníček honem upaloval pro sklenici vody. Když se probírala, tak se ho zeptala: "Co se to stalo?" "Nic moc, spadla jste na zem." "To není možné, ty doopravdy mluvíš?" "No ano, ale proč se tak divíte!" "Ale jak to, že jsi opravdový? Vždyť jsem udělala vše jako obvykle." Perníček však odpověděl: "Ne, dnes jste dala do pečení spoustu lásky a proto jsem ožil." Paní Sladká znovu zopakovala, že to není možné, ale Perníček měl opět pohotovou odpověď: "Je to možné, já nelžu, klidně mi olízněte polevu." Když tomu paní Sladká konečně uvěřila, měla velkou radost. Stali se z nich nejlepší přátelé a společně pekli ty nejlepší dobroty široko daleko. Stačí věřit na zázraky, dějí se hlavně o Vánocích. Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

ADÉLA NOVÁKOVÁ, 9. A

VÁNOCE A ZAPOMENUTÝ JEŽÍŠEK

Byly Vánoce a já s bráškou jsme byli hodně rádi, že konečně přijde Ježíšek. Přáli jsme si hodně hezkých hraček. Bratr chtěl letadlo na ovládání a já velkou panenku, která bude mít blondáté vlásky a růžové šatičky. Odpoledne jsme měli polévku. Ta byla moc dobrá, mňam. Dívali jsme se na pohádky a maminka nám dala do pokojíku malý stromeček. Pak jsme ji pomohli obalovat řízky. Konečně nastal večer a byla večere. My děti jsme měly kuřecí řízek a rodiče kapra. A hádejte, co bylo pod talířem ... šupinka!!!

A hurá na dárky. Ale počkat, kde jsou??? Pod stromečkem v obýváku nebyly, tak jsme si říkali, že třeba Ježíšek zaspal nebo zapomněl. Byli jsme smutní a naši se nám smáli. Tak jsme hledali a hledali, ale nic, nikde nebyly. A pak najednou - zvoneček zněl z našeho pokojíčku. Otevřu dveře, koukám a vidím dárky! Uf, to se nám ulevilo. Konečně jsme mohli začít rozbalovat. Bráška dostal kromě letadla i auto na ovládání a já panenku a opravdu měla blondáté vlásky a růžové šaty a ještě jsem dostala kočárek, abych ji mohla vozit. Přeji Vám veselé Vánoce.

LUCIE PAJDIÁKOVÁ, 5. A

O SNĚHULÁCÍCH

Jednou večer začalo sněžit, sněžilo celou noc a sněhu bylo druhý den opravdu hodně moc. Takže děti hned začaly stavět sněhuláky. I dvě holky Niky a Niky postavily své sněhuláky. Ze sněhu jim udělaly i vlasy, kabelky, brýle, lyže helmy, trička. Večer, když sněhuláky ozářila měsíční záře, tak obživli. V kalendáři bylo magické datum 24.12, tak rodiče holkám dovolili, že s nimi sněhuláci mohou povečeřet u štedrovečerního stolu. Celé vánoční prázdniny měly obě Nikoly výborné kamarády, s kterými mohly lyžovat, bruslit, sáňkovat.

V lednu přišla obleva, sluníčko začalo o trochu víc hřát a sněhuláci se začali roztékat, než si toho holky všimly, bylo už pozdě, nepomohlo nic a do druhého dne po nich nezbyla ani jedna sněhová vločka.

Naštěstí má každá pohádka dobrý konec a tak rodiče koupili dva krásné plyšové sněhuláky, ti nikdy neroztají.

NIKOLA KUBÍČKOVÁ, 8. D

Co víme o narození Ježíška?

Jasně, že se na Ježíška a na Vánoce těšíme! Ale víme o něm něco? Naši třetáci z 3.A nám odpověděli...

Ježíšek se narodil v městě Betlémě. Jeho rodiče se jmenovali Marie a Josef. Byli to chudí lidé, a protože v žádném hostinci nebylo místo, porodila máma Marie Ježíška v jeslích. Kdyby teď žil, bylo by mu 2018 let. Říká se, že když vyrostl, uměl dělat zázraky (kouzla). Ježíška poznáme podle toho, že je ovinitý v plenkách.

Václav Vlačíha

Narodil se v městě Betlémě. Jeho maminka byla Marie a jeho tatínek byl Josef. Když byli na cestách a nebyl volný pokoj v hostinci, tak ho ovinula do plenu a položila ho do jeslí ve chlévě. O jeho narození se nejdříve dozvěděli pastýři. Zjevil se jim anděl a pravil, že se jim narodil spasitel Ježíš Kristus. V té době přijeli tři mudrcové do města Jeruzaléma, aby se mu poklonili, protože viděli hvězdu. Uslyšel to král Herodes a chtěl se mu také poklonit. Přikázal, aby to dítě mudrcové našli. Mudrcové pokračovali v cestě za hvězdou, až se hvězda zastavila nad místem, kde bylo děťátko s Marií. Vstoupili do domu a poklonili se mu a dali mu své dary. Od narození Ježíška uplynulo právě tolik roků, kolik píše náš leto-počet.

Dominik Valenta

My nemáme Ježíška a máme Muhameda. Byl jeden kluk a jmenoval se Muhamed a jeho rodiče se jmenovali Amina a Abdul. Byl hodný a narodil se v pondělí a zemřel v pondělí. Narodil se v Mekce. Po narození mu zemřel tatínek. A pak mu zemřela i maminka. A pak ho vychovával dědeček, potom taky zemřel. Když mu bylo 8 let, šel žít ke strýcovi. Ženil se ve 25 letech a měl 7 dětí: 3 chlapce a 4 dívky. A byl Prorokem.

Fatyma Jesalijeva

Ježíšek se narodil ve městě Betlémě daleko od nás, kde celý rok je. Narodil se ve chlévě na seně 24. prosince. Lidé ho viděli jako svaté dítě, které bylo doprovázeno andělíčky. Začali ho obdarovávat dárečky a tak se každý rok slaví. A lidé se začali obdarovávat dárky i mezi sebou.

Kačka Fraňková

Žil jednou jeden Ježíšek a ten se narodil ve městě Betlémě. Jeho rodiče se jmenovali Maria a Josef. Když byli rodiče na cestách, nebyl v hostinci volný pokoj. Tak Marie uložila Ježíška do jeslí v chlévě. Tam ho našli pastýři, protože se jim v noci zjevil anděl a řekl jim, že se narodil spasitel a jmenuje se Ježíš Kristus. Poznájí ho tak, že je zabalený v plenkách a leží v jeslích. A pak za Ježíškem chodili mudrcové a dávali mu dary: myrtu, kadidlo a zlato.

Kristýna Dulíková

Ježíšek se narodil ve městě Betlémě. Jeho maminka se jmenovala Marie a jeho tatínek se jmenoval Josef. Narodil se v roce 0, nebo před naším letopočtem. Jednoho dne přišli tři mudrcové: první nesl zlato, druhý nesl kadidlo, třetí nesl myrhu. Narodil se v jeslích. Ti tři mudrcové se jmenovali Kašpar, Melichar a Baltazar. Nechal si je povolát král Herodes. Ježíš Kristus je Syn Boží.

Jan Matta

Jak se jmenovaly sestry, které obdaroval Mrazík?

- Nastěnka a Marfuša
- Elsa a Anna
- Popelka a Růženka

Jak se jmenuje hlavní hrdina pohádky Anděl Páně?

- Lucíáš
- Petronel
- Ježíšek

Princ našel Popelku díky:

- svému koni
- ztracenému střevíčku
- bramborovému salátu

Princové jsou na draka. A proto také víme, že *statistika nuda je, má však:*

- rychlé peřeje
- cenné údaje
- velké výdaje

Princezna Lada měla na čele:

- ofinu
- zlatou hvězdu
- vrásky

Co měl zahradník zavázat princezně Krasomile?

- šátek na hlavě
- střevíček
- uzel na kapesníku

Žili byli bratři tři... Které pohádky spojují?

- Popelku, Šípkovou Růženku a Pyšnou princeznu
- Mrazíka, Červenou Karkulku a Dvanáct měsíčků
- Červenou Karulku, Šípkovou Růženku a Dvanáct měsíčků

S čerty se rozhodně nežertuje. I když mohou pomoci. Která hláška je z pohádky?

- Máchale, spadlo ti to!
- Přišel čas přinést k nám do pekla Dorotu Máchalovou.
- Tatínek vám vyhlásí válku!

Pásli ovce Valaši

[Vesele]

1. Pás-li ov-ce Va-la-ši, při bet-lém-ské sa-la-ši.
Haj-dom, haj-dom tyd-li dom, haj-dom, haj-dom tyd-li dom,

2. Anděl se jim ukázal, do Betléma jít kázal.
Hajdom ...

3. Vstaňte rychle a jděte, Ježíška tam najdete.
Hajdom ...